

for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Wulff), ogsaa fordi det syntes mig, at det ikke er en helt forkert Tanke, at den enkelte Arbejder skal bidrage noget, Arbejdsgiveren noget, og at Samfundet saa skal yde sin Støtte dertil. Det har altid for mig været den ideale Tanke, hvorved man vil naa en virkelig Løsning af dette Spørgsmaal, thi derved vil man holde det Princip fast, at man faar alle Arbejdere med ind under Forsikringen mod Ulykkestilfælde. Efter min Mening fik det Lovforslag, der fremkom fra det nævnte ærede Medlem, ikke en særlig human Behandling, idet man i Udvalget ikke satte det til Forhandling jævnsides med det foreliggende Forslag, men straks i første Møde satte det udenfor. Vor Stilling maatte da blive en anden, thi skulde dette Spørgsmaal løses paa det humane Grundlag, som vi ønskede, maatte vi holde fast ved Tanken om at faa det Ændringsforslag ind, som blev stillet ved 2den Behandling i dette Ting om, at baade Landbrug, Fiskeri, Skovbrug og det lille Haandværk skulde med. Dette var for mit Vedkommende den eneste Løsning, jeg fandt det forsvarligt at gaa med til, skønt jeg som sagt indrømmer, at der var adskilligt i det af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds indbragte Forslag, som tiltalte mig ganske særligt. Vor Stilling til denne Sag var for det første, at vi vilde, saa vidt det stod i i vor Magt, gøre denne Lov til en virkelig Forsikringslov. Vi ønskede, at der skulde fremtvinges en Forsikring, og ikke, at der blot skulde være et Erstatningskrav. Den højttærede Indenrigsminister udtalte ganske vist før, at Forsikringspligten er den samme, enten der er forsikret i et Forsikringselskab, eller man har Krav paa en enkelt Mand, men det synes mig, at dette i det praktiske Liv i mange Tilfælde slet ikke vil holde Stik, i alt Fald, dersom man gaar ud fra — og det er dog det, som Lovforslagets Princip hviler paa — at det skal være solide Forsikringselskaber, Arbejdsgivere skulle forsikre i. Det er jo ikke givet, at Arbejdsgiveren — han være saa brav en Mand, han være vil — formaar at opfylde de Krav, som dette Lovforslag stiller til ham. Det synes mig derfor, at der er en himmelvid Forskel mellem, hvad den enkelte Mand formaar at yde, og hvad et Forsikringselskab kan give, idet man dog maa gaa ud fra, at dette maa kunne fyldestgøre sine Forpligtelser overfor den forsikrede Arbejder. Det var vor Tanke ved denne Sag at søge, saa vidt det stod til os, virkelig at komme

□

ind paa en reel Forsikring. Dernæst var det som sagt vor Tanke at faa saavel det arbejdende Landbrug som det lille Haandværk og Fiskeriet med ind under denne Lov. Det, som gjorde, at vi tog denne Sag op, var, at vi følte — saaledes stod det i alt Fald for mig — at det var den eneste Maade, hvorpaa man kundt holde denne Sag paa det humane Standpunkt, som dette Krav maatte rejses paa. Nu ved jeg fuldt vel, at man vil sige: Ja, men hvorfor stemte I saa for Lovforslagets endelige Vedtagelse ved tredje Behandling her? Det synes jeg var ganske naturligt, selv efter at vore Ændringsforslag vare forkastede, thi dermed var denne Sag aldeles ikke bragt ud af Verden, den maatte herfra gaa op til det andet Ting, og vi havde vel nok adskillig Grund til at tro, at vi vilde faa den at se igen. Stillingen synes mig noget anderledes i Aar, idet Lovforslaget nu ikke kommer igen som det gamle Forslag, men som et nyt med ny Titel og med adskilligt nyt Indhold, og det kommer saaledes herved, at det nok synes mig, at der kan være adskillig Grund til at sende det tilbage til et Udvalg igen for at se at faa rettet adskillige af de Uklarheder, som der sikkert er i Forslaget. Maa jeg erindre om, at det ærede Medlem fra Bække (L. Rasmussen) forleden Dag om Brandpolitiloven holdt et Foredrag her i dette Ting, som syntes mig ret godt, og hvori hen slog særlig stærkt til Lyd for, at hvad det gjaldt om for os i dette Ting, var at affatte Lovforslagene saa klart, at Lægfolk kunde forstaa dem. Jeg synes virkelig, at der var adskillig Grund for ham til at holde dette Foredrag om igen for sine Partifæller, dersom Rygtet holder Stik, naar det siger, at der ikke maa ændres en Tøddel i dette Lovforslag, men at det skal vedtages bestemt i samme Skikkelse, hvori det er kommet ned fra det andet Ting. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen) tror jeg saa ganske rigtigt paa denne Sag, naar han i sit Foredrag forleden Dag hævdede, at denne Lov vilde bevirke, at Landarbejderne vilde sætte en Virksomhed i Gang, for at de ogsaa kunde komme ind under en saadan Understøttelseslov. Men det kan være, at det ærede Medlem saa en lille Smule for sangvinsk paa Spørgsmaalet om, hvorvidt noget saadant vilde lade sig realisere i den nærmeste Fremtid. Jeg tvivler heller ikke paa, at dette Krav vil rejses og rejses med en ganske betydelig Styrke, men jeg tvivler ikke saa lidt paa, at det vil kunne lade sig gennemføre, og navnlig tvivler jeg der-